

UBOGA WDOWA

Patrzył Pan Jezus na ludzkie ofiary
co do skarbony wrzucali
i wielu bogaczy wrzuciło wiele
a ludzie z podziwu klaskali.

Na biednych nikt nie zwracał uwagi
aż przyszła uboga wdowa
i do skarbony grosz jeden wrzuciła
odeszła cicho bez słowa.

Pan Jezus jednak zobaczył jej wiarę
a dobroć Bogu jest miłą
Powiedział, że wdowa choć grosz tylko jeden
najwięcej ze wszystkich wrzuciła.

Bo wszyscy dawali to co im zbywa
u Boga inna jest miara
Oto ta biedna miłująca wdowa
wszystko co miała oddała.

Patrzy Pan Jezus na twoje ofiary
na pot co po skroni ci spływa
co z twego życia Bogu oddajesz
czy tylko to na czym ci zbywa? (T.P.)

Z OGŁOSZEŃ

- Dzisiaj o godz. 16⁰⁰ Msza św. z udziałem dzieci klas II.
- W czwartek święto Niepodległości. Msze św. według układu niedzielnego. Na każdej Mszy będziemy modlić się za Ojczyznę.
- Spotkanie dla kandydatów do Bierzmowania grupy starszej, którzy biorą udział w jasełkach dzisiaj po Mszy wieczornej.
- W sobotę różaniec fatimski po Mszy o godz. 17⁰⁰.
- W przyszłą niedzielę o godz. 16⁰⁰ Msza św. dla dzieci klas III.
- Za tydzień zapraszam narzeczonych, którzy mają termin ślubu w przyszłym roku na Mszę św. o godz. 18⁰⁰. Po Mszy spotkanie o godz. 19⁰⁰.
- Za tydzień druga niedziela miesiąca. Taca inwestycyjna.
- Od dzisiejszej niedzieli nie będziemy czytać intencji na cały tydzień – są one wywieszone w gablocie i podane na stronie internetowej naszej parafii. Intencja mszalna podawana jest na początku Mszy św. Nie musi być powtarzana w modlitwie powszechnej, kanonie i przed błogosławieństwem.
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana **Ś.P. HENRYK ZAWADZKI** (l. 78) z Dobrzenicy. Pogrzeb odbył się w piątek. *Wieczny odpoczynek.....*

WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

Do użytku wewnętrznego

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

32 Niedziela Zwykła

7 listopada

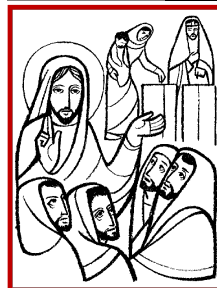
442'21

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: 1Krl 17,10-16; Ps 146; Czytanie II: Hbr 9, 24-28;

Ewangelia: Mk 12, 38-44

Jezus nauczając mówił do zgromadzonych: Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok. Potem usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzuciło wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.

BŁOGOSŁAWIONA UBOGA WDOWA

Święty arcybiskup Zygmunt Szczęsny Feliński, komentując ewangeliczną scenę o ubogiej wdowie, zauważył: „Wartość ofiary ceni się nie według tego, co się poświęca Bogu, lecz co się sobie zostawia. Potwierdza to przykład ubogiej, ewangelicznej niewiasty, wrzucającej do skarbonki drobny pieniążek” (Myśli i słowa, 38). Kolejny raz Pan Jezus zaskoczył biednych uczniów swoim osądem sytuacji. Dobrze przecież widzieli, kto ile wrzucił do skarbony. Pamiętali sute ofiary bogaczy i nędzny grosz wrzucony przez wdowę. Ale to właśnie jej ofiara zyskała w oczach Bożych największe uznanie. Dlaczego? Pamiętamy pierwszy opis ofiary, którą po grzechu pierwotnym złożyli Bogu Kain i Abel. „Gdy po jakimś czasie Kain składał dla Pana w ofierze plody roli, zaś Abel składał również pierwociny ze swej trzody i z ich tłuszczu, Pan wejrzał na Abela i na jego ofiarę; na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć” (Rdz 4,3-5). Pojawia się uzasadnione pytanie: dlaczego Bóg wejrzał na ofiarę Abela, odrzucił natomiast ofiarę Kaina. Jedną z interpretacji

sugeruje, że Kain położył na ołtarzu całopalnym zepsute plody ziemi. Szkoda mu było oddać to, co zdrowe i dorodne. Abel natomiast dał to, co miał najlepszego. Czytałem kiedyś inny komentarz do tej sceny, sięgający istoty – to jest serca człowieka. Według tej interpretacji również Kain składał Bogu najlepsze plody ziemi. Abel modlił się podczas całopalenia: „Od Ciebie Boże pochodzą wszelkie dobra tej ziemi. Dziękuję Ci za moją owczarnię i składam Ci w ofierze to, co od ciebie otrzymałem”. Kain natomiast mówił: „Ja pracowałem i dzięki mnie są tak wspaniałe plody ziemi. Tobie, Boże, je przynoszę i ofiaruję, abys mi pobłogosławił”. Bóg wejrzał na ofiarę Abela, bo widział jego czyste serce i pokorną intencję. Bardzo podoba mi się cytowane stwierdzenie św. Zygmunta Szczęsnego – nie to, co dajemy Bogu, ale to, co zostawiamy sobie świadczy o naszej postawie. Uboga wdowa nie zostawiła sobie nic, żadnego zabezpieczenia: całkowicie zaufała Panu Bogu. Bogaci, choć wrzucali większe ofiary, pozostawiali sobie wielkie dobra, w nich pokładając swą ufność. W Dziejach Apostolskich zapisane zostało wielce pouczające wydarzenie. Otóż w pierwotnym Kościele pojawił się wśród niektórych chrześcijan zwyczaj sprzedawania posiadłości i oddawania pieniędzy Apostołom: „Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby” (Dz 4,34-35).

Można dopatrzeć się w tym spontanicznym ruchu zaczątków wspólnot zakonnych. Pewne małżeństwo – Ananiasz i Safira, sprzedali swoje posiadłości i pieniądze złożyli u stóp Apostołów. Wcześniej jednak część swego mienia ukryli, aby mieć odpowiednie zabezpieczenie na przyszłość. „Ananiaszu - powiedział Piotr - dlaczego szatan zawładnął twym sercem, że skłamałeś Duchowi Świętemu i odłożyłeś sobie część zapłaty za ziemię? Czy przed sprzedażą nie była twoją własnością, a po sprzedaniu czyż nie mogłeś rozporządzić tym, coś za nią otrzymał? Jakże mogłeś dopuścić myśl o takim uczynku? Nie ludziom skłamałeś, lecz Bogu. Słyszac te słowa Ananiasz padł martwy” (Dz 5, 3-5). W tym momencie Safira stała się wdową, ale bynajmniej nie ubogą, bo dobrze zabezpieczoną materialnie. Wkrótce jednak podzieliła los swego męża. Egzegeci spierają się, czy to wydarzenie miało miejsce naprawdę, czy stanowi pewną formę przypowieści, przestrzegającą przed chciwością. Najwspanialszą, ubogą wdową w Biblii jest Najświętsza Maryja Panna. Oddała Bogu wszystko, włącznie z ofiarowaniem w świątyni i na Kalwarii swego Jedyne Syna. Dlatego wołajmy do Niej słowami św. Jana Pawła II:

**O Maryjo,
Matko Miłosierdzia,
czuwaj nad wszystkimi,
aby nie był daremny Krzyż Chrystusa,
aby człowiek nie zagubił drogi dobra,
nie utracił świadomości grzechu
i umiał głębiej ufać Bogu
bogatemu w miłosierdzie,
by z własnej woli spełniał dobre czyny,
które Bóg z góry przygotował
i w ten sposób żył
ku chwale Jego majestatu.***

Ks. Proboszcz

Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY 163

Ile razy pierś ma odetchnie, ile razy serce moje uderzy, ile razy krew moja zapulsuje w organizmie moim, tyle tysięcy razy pragnę uwielbić miłosierdzie Twoje, o Trójco Przenajświętsza. Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i być żywym odbiciem Ciebie, o Panie; niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich. Sam mi każesz się ćwiczyć w trzech stopniach miłosierdzia; pierwsze: uczynek miłosierny — jakiegokolwiek on będzie rodzaju; drugie: słowo miłosierne — jeżeli nie będę mogła czynem, to słowem; trzecim — jest modlitwa. Jeżeli nie będę mogła okazać czynem ani słowem miłosierdzia, to zawsze mogę modlić się. Modlitwę rozciągam nawet tam, gdzie nie mogę dotrzeć fizycznie.

O Jezu mój, przemień mnie w siebie, bo Ty wszystko możesz.

ŻYCIE **ŚW. MATKA TERESA**

Życie jest szansą
schwycić je.
Życie jest pięknem
podziwiał je.
Życie jest błogosławieństwem
kosztuj go.
Życie jest marzeniem
urzeczywistnij je.
Życie jest wezwaniem
zmiierz się z nim.
Życie jest obowiązkiem,
spełnij go.
Życie jest cenne,
zatroszcz się o nie.

Życie jest bogactwem,
zachowaj je.
Życie jest miłością,
ciesz się nią.
Życie jest tajemnicą,
odkryj ją.
Życie jest smutkiem,
pokonaj go.
Życie jest hymnem,
wyśpiewaj go.
Życie jest walką,
podejmij ją.
Życie jest przygodą,
idź za nią.
Życie jest szczęściem,
pomóż mu.
Życie jest życiem,
broń go.